

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 24 listopada 1965 r.

Nr 62

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 325 — nr 284 z dnia 10 listopada 1965 r. w sprawie premiowania i nagradzania pracowników za gospodarcze wykorzystanie paliw odpadowych i za oszczędne zużywanie paliw stałych, ciekłych i gazowych oraz energii cieplnej 685
- 326 — nr 285 z dnia 10 listopada 1965 r. w sprawie zasad premiowania pracowników państwowych przedsiębiorstw przemysłowych za racjonalne i oszczędne użytkowanie energii elektrycznej. 689

ZARZĄDZENIA:

- 327 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 listopada 1965 r. w sprawie rejestracji przedpoborowych — mężczyzn urodzonych w 1948 r. 690
- 328 — Ministra Rolnictwa z dnia 30 października 1965 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu zwolnień od spłaty bankowych kredytów inwestycyjnych, zaciągniętych przez rolnicze spółdzielnie produkcyjne realizujące inwestycje budowlano-montażowe 691
- 329 — Ministra Żeglugi z dnia 10 listopada 1965 r. w sprawie ustalenia granicy terytorialnej portu morskiego w Darłowie 692
- 330 — Ministra Komunikacji z dnia 29 października 1965 r. w sprawie kierowania kandydatów na kierowców i kierowców pojazdów samochodowych na badania lekarskie 693
- 331 — Ministra Komunikacji z dnia 9 listopada 1965 r. w sprawie wprowadzenia obowiązku świadczenia usług przewozowych na cele zabezpieczenia dróg w okresie zimowym 695
- 332 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 24 września 1965 r. zmieniające zarządzenie w sprawie uzupełnienia tabeli dodatków funkcyjnych dla lekarzy, lekarzy dentystów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia 696

325

UCHWAŁA Nr 284 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 listopada 1965 r.

w sprawie premiowania i nagradzania pracowników za gospodarcze wykorzystanie paliw odpadowych i za oszczędne zużywanie paliw stałych, ciekłych i gazowych oraz energii cieplnej.

W celu ujednolicenia zasad premiowania i nagradzania pracowników za gospodarcze wykorzystanie paliw odpadowych i za oszczędne zużywanie paliw oraz dostosowania tych zasad do obecnych warunków przedsiębiorstw (zakładów) i potrzeb gospodarki narodowej Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała obowiązuje w państwowych przedsiębiorstwach (zakładach) zużywających paliwa odpadowe (muły, przerosty, pył dymnicowy itp.), paliwa stałe, ciekłe i gazowe oraz energię cieplną (parę, wodę gorącą) do celów produkcyjno-eksploatacyjnych oraz w Centrali Zbytu Węgla.

2. Uchwała nie dotyczy przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, pracowników drużyn parowozowych zatrudnionych w innych przedsiębiorstwach (zakładach) oraz palaczy centralnego ogrzewania.

3. Pracownicy drużyn parowozowych, o których mowa w ust. 2, są premiowani według zasad obowiązujących w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe”, a palacze centralnego ogrzewania — według zasad określonych zarządzeniem nr 29 Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 9 października 1963 r. — Wytyczne w sprawie premiowania st. palaczy (brygadzystów), palaczy i ich pomocników za oszczędne zużycie opału przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania (Dziennik Urzędowy Komitetu Pracy i Płac z 1963 r. Nr 4, poz. 13 i z 1965 r. Nr 4, poz. 13).

§ 2. Wprowadza się zasady premiowania i nagradzania pracowników za gospodarcze wykorzystanie paliw odpadowych i za oszczędne zużywanie paliw stałych, ciekłych i gazowych oraz energii cieplnej, określone w załączniku do uchwały.

§ 3. Zainteresowani ministrowie wydadzą w oparciu o zasady, o których mowa w § 2, w porozumieniu z Ministrem Górnictwa i Energetyki oraz zarządami głównymi właściwych związków zawodowych — ramowe regulaminy premiowania, dostosowane do warunków i potrzeb poszczególnych przemysłów, gałęzi przemysłów i poszczególnych przedsiębiorstw (zakładów).

§ 4. Zainteresowani ministrowie mogą ustalić w gospodarczo uzasadnionych wypadkach w porozumieniu z Ministrem Górnictwa i Energetyki, Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz zarządami głównymi właściwych związków zawodowych odmienne zasady premiowania za gospodarcze wykorzystanie paliw odpadowych i za oszczędne zużywanie paliw stałych, ciekłych i gazowych oraz energii cieplnej w niektórych przedsiębiorstwach (zakładach), z zachowaniem jednak wysokości premii i zakresu stanowisk uprawniających do premii zgodnie z zasadami, o których mowa w § 2.

§ 5. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym wprowadzenie zasad niniejszej uchwały w jednostkach spółdzielczych.

§ 6. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 452 Prezydium Rządu z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie premiowania pracowników za oszczędne zużywanie paliw stałych,
- 2) zarządzenie nr 318 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1956 r. w sprawie podwojenia wysokości nagradzania pracowników zatrudnionych przy spalaniu mułów węglowych i przerostów z dniem 1 listopada 1956 r.,
- 3) zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
 - z dnia 25 stycznia 1951 r. w sprawie premiowania pracowników obsługujących i nadzorujących urządzenia wytwarzające parę dla potrzeb przemysłowych (Biuletyn PKPG Nr 4, poz. 36 i Nr 23, poz. 238),
 - nr 397 z dnia 10 października 1951 r. w sprawie zużywania mułu węglowego i wypłaty nagród za jego

gospodarcze wykorzystanie (Biuletyn PKPG Nr 29, poz. 297),

- nr 169 z dnia 26 maja 1952 r. w sprawie premiowania pracowników kopalń węgla za załadunek mułu węglowego,
- nr 164 z dnia 24 lipca 1954 r. w sprawie zużywania przerostów węglowych i wypłat nagród za ich gospodarcze wykorzystanie (Biuletyn PKPG Nr 21, poz. 97),
- 4) zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 5 kwietnia 1960 r. w sprawie premiowania pracowników za oszczędne zużywanie paliw stałych (Monitor Polski Nr 36, poz. 178).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 284 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1965 r. (poz. 325).

ZASADY PREMIOWANIA I NAGRADZANIA PRACOWNIKÓW ZA GOSPODARCZE WYKORZYSTANIE PALIW ODPADOWYCH I ZA OSZCZĘDNE ZUŻYWANIE PALIW STAŁYCH, CIEKŁYCH I GAZOWYCH ORAZ ENERGII CIEPLNEJ

1. Przepisy ogólne.

§ 1. Niniejsze zasady określają:

- 1) premiowanie i nagradzanie pracowników za gospodarcze wykorzystanie paliw odpadowych,
- 2) premiowanie pracowników za osiągnięcie oszczędności finansowej przy zużywaniu paliw stałych, ciekłych i gazowych oraz energii cieplnej, z wyłączeniem oszczędności z tytułu spalania pozaplanowej ilości paliw odpadowych.

§ 2. Za paliwa odpadowe w rozumieniu niniejszych zasad uważa się węgiel określony mianem „muł” i „przerost” w fakturach Centrali Zbytu Węgla oraz pył dymnicowy, a także inne paliwa, które każdorazowo określi Minister Górnictwa i Energetyki.

§ 3. 1. Za paliwa stałe, ciekłe i gazowe, zwane dalej „paliwami podstawowymi”, uważa się: węgiel kamienny, koks, półkoks, koks pogazowy, węgiel brunatny, brykiety z węgla kamiennego i brunatnego, drewno, torf, mazut, gaz naturalny, gaz przemysłowy itp. paliwa, używane w przedsiębiorstwach (zakładach) do celów produkcyjno-eksploatacyjnych.

2. Przez określenie „energia cieplna” rozumie się parę i wodę gorącą, otrzymywaną przez przedsiębiorstwa (zakłady) z zewnątrz do celów produkcyjno-eksploatacyjnych.

2. Premiowanie i nagradzanie pracowników za gospodarcze wykorzystanie paliw odpadowych.

§ 4. 1. Premie i nagrody za gospodarcze wykorzystanie paliw odpadowych przysługują:

- 1) robotnikom zatrudnionym przy wyładunku paliw odpadowych i nawęglaniu oraz przy eksploatacji urządzeń, których właściwa praca zezwala na racjonalne wykorzystywanie tych paliw,
- 2) pracownikom inżynieryjno-technicznym nadzorującym pracę robotników określonych w pkt 1 (do kierownika

oddziału lub wydziału produkcyjnego albo pomocniczego włącznie) oraz ponadto w elektrowniach (elektrociepłowniach) — dyżurnym inżynierom ruchu, kierownikowi eksploatacji, głównemu energetykowi,

- 3) robotnikom wynagradzanym według systemu akordowego, zatrudnionym przy załadunku mułu w kopalniach węgla kamiennego, oraz robotnikom wynagradzanym według innych systemów i pracownikom umysłowym, zatrudnionym bezpośrednio przy organizacji załadunku i wysyłki mułu w kopalniach węgla kamiennego,
- 4) pracownikom Centrali Zbytu Węgla, przyczyniającym się do zwiększenia eksploatacji i zużycia mułu,
- 5) innym, wyżej nie wymienionym, pracownikom przedsiębiorstw (zakładów), określonym w §§ 10 i 11.

2. Szczegółowe wykazy stanowisk, na których zatrudnieni pracownicy uprawnieni są do premiowania i nagradzania zgodnie z ust. 1 pkt 1—3 i 5, ustalają ramowe regulaminy premiowania (§ 3 uchwały).

§ 5. 1. W przedsiębiorstwach (zakładach) zużywających paliwa odpadowe (z wyjątkiem zakładów dostosowanych do spalania tych paliw) na premie i nagrody dla pracowników przeznaczają się kwoty w granicach:

- 1) do 8 zł za każdą tonę zużytego mułu lub pyłu dymnicowego w zakładach zużywających do 1.000 ton węgla miesięcznie,
- 2) do 6 zł za każdą tonę zużytego mułu lub pyłu dymnicowego w zakładach zużywających ponad 1.000 ton węgla miesięcznie,
- 3) do 4 zł za każdą tonę zużytego przerostu w zakładach zużywających do 1.000 ton węgla miesięcznie,
- 4) do 3 zł za każdą tonę zużytego przerostu w zakładach zużywających ponad 1.000 ton węgla miesięcznie.

2. Za podstawę do wyliczenia kwoty przeznaczonej na premie w przedsiębiorstwach (zakładach) przystosowanych do spalania paliw odpadowych przyjmuje się stawki jednostkowe określone w ust. 1, pomnożone przez współczynnik nie wyższy niż 0,3. Stosowanie nowych stawek do wy-

liczenia premii i nagród nie może spowodować wyższych wypłat od łącznych wypłat dokonywanych poprzednio za spalanie takich samych ilości mułów i przerostów.

3. Wysokość stawek jednostkowych w granicach określonych w ust. 1 i 2 ustalają ramowe regulaminy premiowania (§ 3 uchwały).

4. Ministrowie przyspieszą modernizację podległych im elektrowni (elektrociepłowni) i przystosują je do maksymalnego wykorzystania paliw odpadowych. Minister Górnictwa i Energetyki lub z jego upoważnienia Główny Inspektor Gospodarki Paliwowo-Energetycznej określa każdorazowo przedsiębiorstwa (zakłady) przystosowane do spalania paliw odpadowych.

5. Elektrownie (elektrociepłownie), które zostały przystosowane do spalania paliw odpadowych (ust. 4), zobowiązane są stosować paliwo odpadowe w rozmiarach dla nich wyznaczonych przez Ministra Górnictwa i Energetyki. W razie spalania w kotłowniach paliw podstawowych powyżej wyznaczonej normy, dyrektor jednostki nadrzędnej powinien zawiesić premiowanie za oszczędność paliw podstawowych. Sankcja powyższa nie powinna być stosowana, jeżeli przejście na spalanie paliw podstawowych spowodowane zostało awarią urządzeń lub brakiem dostaw paliw odpadowych.

6. Kwoty ustalone zgodnie z przepisami ust. 1—4 mogą być przeznaczone na premie i nagrody pod warunkiem dotrzymania przez przedsiębiorstwo (zakład) planowanego kosztu paliw.

7. W razie niespełnienia warunku określonego w ust. 6 kwotę przeznaczoną na premie i nagrody obniża się odpowiednio do zaistniałych strat z tytułu niedotrzymania kosztu paliw. Jeśli premia została wypłacona przed stwierdzeniem niespełnienia warunku, nadpłaty potrąca się z przysługującej premii w okresach następnych.

8. W przedsiębiorstwach (zakładach) podległych zjednoczeniom, uprawnionym do tworzenia funduszu nagród (§ 10):

- 1) 97% kwot, o których mowa w ust. 1 i 2, przeznacza się na premie dla pracowników uprawnionych do premiowania (§ 4 ust. 1 pkt 1 i 2),
- 2) pozostałe 3% tych kwot przekazuje przedsiębiorstwo (zakład) do zjednoczenia po upływie każdego kwartału.

§ 6. Państwowy Inspektorat Gospodarki Paliwowo-Energetycznej oraz jego terenowe organy mają prawo przeprowadzania kontroli prawidłowego ustalania wyników, stanowiących podstawę do premiowania pracowników za racjonalne i oszczędne wykorzystywanie paliw stałych, ciekłych i gazowych oraz energii cieplnej.

§ 7. 1. W kopalniach węgla kamiennego tworzy się fundusz premiowy (nagród) w wysokości 0,35 zł od każdej tony sprzedanego mułu, wysłanego na zewnątrz.

2. Z funduszu określonego w ust. 1:

- 1) kwotę w wysokości 0,20 zł od każdej tony mułu — przeznaczoną na premie dla robotników wynagradzanych według systemu akordowego, zatrudnionych przy załadunku mułu (§ 4 ust. 1 pkt 3),
- 2) kwotę w wysokości 0,10 zł od każdej tony mułu — przeznaczoną na premie dla robotników wynagradzanych według innych systemów i pracowników umysłowych, zatrudnionych bezpośrednio przy organizacji załadunku i wysyłki mułu (§ 4 ust. 1 pkt 3),
- 3) kwotę w wysokości 0,05 zł od każdej tony mułu — kopalnia przekazuje do Centrali Zbytu Węgla po upływie każdego kwartału.

§ 8. 1. Ostatecznie ustaloną zgodnie z przepisami §§ 5 i 7 kwotę premii rozdziela się w poszczególnych przedsiębiorstwach (zakładach) pomiędzy uprawnionych do premio-

wania pracowników. Szczegółowe zasady rozdziału kwoty premii ustala dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu) w porozumieniu z radą zakładową. Zasady te powinny uzależniać wysokość premii indywidualnej od utrudnienia w pracy danego pracownika na skutek używania paliw odpadowych, a w kopalniach węgla kamiennego — od ilości załadowanego i sprzedanego na zewnątrz mułu.

2. Premie indywidualne wypłaca się:

- 1) dla robotników — w terminie do dnia 15 następnego miesiąca po okresie rozliczeniowym,
- 2) dla pracowników umysłowych — w terminie do końca następnego miesiąca po okresie rozliczeniowym.

§ 9. 1. W Centrali Zbytu Węgla na nagrody dla pracowników, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 4, przeznacza się kwotę równą funduszowi uzyskanemu za osiągnięcia w zakresie gospodarczego wykorzystania mułów węglowych w 1964 r.

2. Zakres osób uprawnionych do nagradzania, warunki i zasady przyznawania i wypłaty nagród określi w regulaminie nagradzania dyrektor Centrali Zbytu Węgla w porozumieniu z radą zakładową.

3. Wysokość nagród dla dyrektora Centrali Zbytu Węgla i jego zastępców ustala w ramach kwoty, o której mowa w ust. 1, Minister Górnictwa i Energetyki.

§ 10. 1. W zjednoczeniach przemysłowych (jednostkach równorzędnych), którym podporządkowane przedsiębiorstwa (zakłady) zużywają łącznie ponad 10.000 ton paliw odpadowych w skali rocznej, tworzy się z kwot przekazanych przez przedsiębiorstwa (§ 5 ust. 8 pkt 2) fundusz nagród z przeznaczeniem na nagrody dla pracowników tych przedsiębiorstw (zakładów) i zakładów energetycznych okręgów za wykonanie konkretnych zadań z zakresu zagospodarowania, wdrażania i zwiększania zużycia paliw odpadowych.

2. Indywidualne nagrody, o których mowa w ust. 1, ustala i wypłaca dyrektor zjednoczenia (jednostki równorzędnej) na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa (zakładu) zależnie od wielkości i znaczenia wykonanych zadań.

§ 11. 1. Z kwot przekazanych przez kopalnie (§ 7 ust. 2 pkt 3) wypłaca się pracownikom przedsiębiorstw (zakładów) nagrody za wykonanie konkretnych zadań z zakresu wdrażania postępu i zwiększania osiągnięć w eksploatacji i zagospodarowaniu mułu.

2. Nagrody z tego funduszu przyznaje Minister Górnictwa i Energetyki na wniosek dyrektora Centrali Zbytu Węgla.

§ 12. Przy ustalaniu i wypłatach nagród, o których mowa w §§ 10 i 11, obowiązują zasady określone przepisami o nagradzaniu z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego.

3. Premiowanie pracowników za osiągnięcie oszczędności finansowej przy używaniu paliw podstawowych i energii cieplnej.

§ 13. 1. Premia za osiągnięcie oszczędności finansowej przy używaniu paliw podstawowych i energii cieplnej przysługuje pracownikom mającym bezpośredni wpływ na oszczędne używanie tych paliw i energii.

2. Do pracowników mających bezpośredni wpływ na oszczędne używanie paliw podstawowych i energii cieplnej zalicza się:

- 1) robotników zatrudnionych przy nawęglaniu oraz przy eksploatacji urządzeń, których właściwa praca zapewnia oszczędne używanie tych paliw i energii cieplnej,
- 2) pracowników inżynierjno-technicznych nadzorujących pracę robotników, o których mowa w pkt 1 (do kierownika oddziału lub wydziału produkcyjnego albo pomoc-

niczego włącznie) oraz ponadto w elektrowniach (elektrociepłowniach) — dyżurnych inżynierów ruchu, kierownika eksploatacji, głównego energetyka.

3. Szczegółowe wykazy stanowisk pracowników mających bezpośredni wpływ na oszczędne zużywanie paliw podstawowych i energii cieplnej ustalają ramowe regulaminy premiowania (§ 3 uchwały).

§ 14. 1. Na premie dla pracowników przeznaczają się kwoty w granicach:

- 1) do 20% finansowej oszczędności rocznej paliw podstawowych, osiągniętej w elektrowniach (elektrociepłowniach) zużywających paliwa te w różnych asortymentach,
- 2) do 25% finansowej oszczędności rocznej paliw podstawowych, osiągniętej w przedsiębiorstwach (zakładach) zużywających węgiel brunatny lub inne paliwa stałe w wyraźnie określonym asortymencie oraz w tych przedsiębiorstwach (zakładach), w których ze względu na dobro produkcji nie ma możliwości spalania tańszych (od założonych w planie) asortymentów paliw stałych,
- 3) do 30% finansowej oszczędności rocznej energii cieplnej, otrzymanej z zewnątrz, w przedsiębiorstwach (zakładach) zużywających tę energię,
- 4) do 15% finansowej oszczędności rocznej paliw podstawowych osiągniętej w pozostałych, nie wymienionych w pkt 1—3, przedsiębiorstwach (zakładach).

2. Przedsiębiorstwa (zakłady), o których mowa w ust. 1 pkt 2, określa każdorazowo właściwy minister.

3. Premie za osiągniętą oszczędność paliw podstawowych i energii cieplnej rozlicza się i wypłaca za okresy roczne, z tym że po upływie I, II i III kwartału danego roku mogą być dokonywane zaliczkowo wypłaty tej premii. Na premie zaliczkowe przeznaczają się:

- 1) 15% oszczędności obliczonej narastająco od początku roku — w przedsiębiorstwach (zakładach), o których mowa w ust. 1 pkt 1,
- 2) 19% oszczędności obliczonej narastająco od początku roku — w przedsiębiorstwach (zakładach), o których mowa w ust. 1 pkt 2,
- 3) 22% oszczędności obliczonej narastająco od początku roku — w przedsiębiorstwach (zakładach), o których mowa w ust. 1 pkt 3,
- 4) 11% oszczędności obliczonej narastająco od początku roku — w przedsiębiorstwach (zakładach), o których mowa w ust. 1 pkt 4.

4. Z kwot przeznaczonych na premie potrąca się każdorazowo wypłacone zaliczkowo premie w okresach poprzednich.

§ 15. 1. Za podstawę do wyliczenia oszczędności przyjmuje się:

- 1) wartość planowaną paliw podstawowych i energii cieplnej,
- 2) wartość rzeczywistą zużytych paliw podstawowych i energii cieplnej.

2. Wartość planowaną (ust. 1 pkt 1) koryguje się odpowiednio do wykonania planu produkcji czy usług powodujących zużycie paliw i energii cieplnej. W elektrowniach (elektrociepłowniach) oraz kotłowniach produkujących parę do celów technologicznych koryguje się tę wartość w stosunku do produkcji netto (różnica produkcji brutto i zużycia własnego).

3. Jeśli istnieje możliwość obiektywnego ustalenia ilości i jakości paliw, niezbędnych do wykonania określonej produkcji, za podstawę do obliczenia premii przyjmuje się, zamiast wartości planowanej (ust. 1 pkt 1), wartość będącą iloczynem poprzednio ustalonych normatywów ilościowych i ceny lub wskaźników wartościowych oraz ilości wykonanej produkcji. Normatywy lub wskaźniki wartościowe, o któ-

rych wyżej mowa, powinny być zatwierdzone przez dyrektora jednostki nadrzędnej. Przedsiębiorstwa (zakłady), w których może mieć zastosowanie ten przepis, określa właściwy minister.

4. Oszczędność roczną, o której mowa w § 14 ust. 1, stanowi różnica między wartością określoną w ust. 1 pkt 1 (z uwzględnieniem ust. 2) a wartością określoną w ust. 1 pkt 2, obliczoną za okres roczny. W razie zużywania paliw odpadowych za podstawę do ustalenia premii przyjmuje się oszczędność, obliczoną zgodnie z przepisami ust. 1—3, pomniejszoną o kwotę wynikającą z osiągniętej oszczędności za spalanie ponadplanowej ilości mułów i przerostów.

5. Wartości planowane na rok bieżący, stanowiące podstawę wyliczenia premii, nie mogą być wyższe od wartości planowanych w roku poprzednim. Odstępstwo od tej zasady może mieć miejsce jedynie w gospodarczo uzasadnionych wypadkach za zgodą dyrektora jednostki nadrzędnej.

6. Oszczędność stanowiącą podstawę do obliczenia premii zaliczkowej za I, II i III kwartał oblicza się w sposób określony w ust. 4, lecz za okresy poszczególnych kwartałów.

7. Oszczędność (ust. 4 i 6) oblicza się w skali całego przedsiębiorstwa (zakładu). Wyjątek od tej zasady mogą stanowić jedynie oddziały produkcyjne i inne jednostki organizacyjne przedsiębiorstwa, posiadające własne składowiska paliw podstawowych, w których istnieją obiektywne możliwości ustalenia wartości planowanej, jak i wartości zużytych paliw. Dla oddziałów (jednostek) tych kierownictwo przedsiębiorstwa (zakładu) może oddzielnie obliczać oszczędność oraz kwoty przeznaczone na premie.

8. Minister Górnictwa i Energetyki opracuje w terminie do dnia 30 czerwca 1966 r. jednolite zasady planowania zużycia paliw dla celów obliczania premii.

§ 16. 1. Ilości paliw przyjęte do obliczenia wartości rzeczywistej zużytych paliw podstawowych za dany okres powinny być zgodne z ilością ewidencyjną paliw (stan początkowy, przychód, rozchód, stan końcowy). Zapas paliw (stan końcowy) na ostatni dzień okresu rozliczeniowego powinien być sprawdzony przez komisję.

2. Komisję (ust. 1) powołuje dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu). W skład komisji powinien wejść główny (starszy) księgowy oraz jeden z pracowników nie uprawnionych do premii na podstawie niniejszych zasad.

3. Stwierdzone przy ustalaniu remanentów braki (z uwzględnieniem ubytków naturalnych) traktuje się jako zużycie paliw w danym okresie rozliczeniowym.

§ 17. Gdy paliwa można zastąpić energią elektryczną, należy przy obliczaniu wyników za okres rozliczeniowy zwrócić uwagę, czy zużycie tej energii mieści się w granicach założeń planowanych. W razie zużycia tej energii w ilości wyższej, niż to wynika z założeń planowanych, należy wartość zużytej nadwyżki odjąć od wyliczonej oszczędności paliw w danym okresie rozliczeniowym.

§ 18. 1. Ostatecznie ustaloną kwotę oszczędności zatwierdza, po upływie każdego okresu, dyrektor jednostki nadrzędnej na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa (zakładu).

2. Kwota oszczędności, o której mowa w ust. 1, może być zatwierdzona w pełnej wysokości pod warunkiem:

- 1) prowadzenia przez przedsiębiorstwo (zakład) prawidłowej ewidencji obrotu paliw, kontroli ich zużycia na poszczególne cele, kontroli stanu zapasów oraz kontroli zużycia energii elektrycznej w wypadku, gdy paliwa można zastąpić tą energią,
- 2) utrzymywania przez przedsiębiorstwo (zakład) urządzeń cieplnych w należytych stanie i sprawności,
- 3) utrzymania norm i wskaźników jakościowych produkcji.

3. W razie niespełnienia przez przedsiębiorstwo (zakład) warunków określonych w ust. 2 lub stwierdzenia zasadniczych rozbieżności założeń planowanych w stosunku do rzeczywistego wykonania, dyrektor jednostki nadrzędnej ma prawo obniżyć kwotę oszczędności (ust. 1) do wysokości określającej rzeczywiste osiągnięcia przedsiębiorstwa (zakładu) w zakresie oszczędzania paliw podstawowych i energii cieplnej.

§ 19. 1. Po zatwierdzeniu ostatecznie ustalonej kwoty oszczędności część tej oszczędności przypadająca na premie (§ 14 ust. 1), po potrąceniu poprzednio wypłaconych zaliczek (§ 14 ust. 3), rozdziela się pomiędzy uprawnionych pracowników. Szczegółowe zasady rozdziału kwoty przeznaczonej na premie ustala dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu) w porozumieniu z radą zakładową. Zasady te powinny uwzględniać zależność wysokości premii indywidualnej od wpływu danego pracownika na oszczędne zużywanie paliw podstawowych i energii cieplnej.

2. W przedsiębiorstwach (zakładach), dysponujących odpowiednią aparaturą pomiarową, wysokość premii indywidualnej powinna być uzależniona od dotrzymania przez poszczególnych pracowników w ciągu zmiany określonych zakładową instrukcją wskaźników technicznych, takich jak: ilość CO₂, temperatura wody zasilającej, ciśnienie pary, temperatura pary itp.

3. Pracownikom, z którymi rozwiązano umowę o pracę w ciągu roku obrachunkowego, powinna być wypłacona pełna premia przysługująca im za pełne kwartały przez nich przepracowane.

4. Wypłata premii za oszczędność paliw podstawowych i energii cieplnej powinna nastąpić w ciągu miesiąca po sporządzeniu bilansu za dany okres rozliczeniowy.

4. Przepisy końcowe.

§ 20. 1. Pracownicy, z których winy powstała awaria urządzeń wyladunkowych, urządzeń przenoszących paliwo i urządzeń cieplnych, powinni być pozbawieni premii (w części lub całości) za gospodarcze wykorzystanie paliw odpadowych oraz za oszczędne zużywanie paliw podstawowych i energii cieplnej.

2. Premie dla poszczególnych pracowników zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu) w porozumieniu z radą zakładową.

3. Indywidualne premie i nagrody wypłacane pracownikom na podstawie niniejszych zasad, łącznie z innymi premiami i nagrodami wypłacanymi poza planowanym funduszem płac, nie mogą przekraczać w stosunku rocznym trzymiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Ograniczenia te nie mają zastosowania do nagród i wynagrodzeń wypłacanych pracownikom:

- 1) z funduszu zakładowego,
- 2) z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego,
- 3) za współzawodnictwo pracy,
- 4) za wykrycie nielegalnego poboru energii elektrycznej i nadużyć taryfowych popełnianych przez konsumentów prywatnych i spółdzielnie,
- 5) za wynalazczość i racjonalizację.

4. Wypłata premii na podstawie niniejszych zasad może odbywać się tylko poprzez listy płacy przy wypłacie wynagrodzeń zasadniczych. Podstawa i wysokość premii powinny być podane do wiadomości załogi w sposób przyjęty w danym przedsiębiorstwie (zakładzie).

326

UCHWAŁA Nr 285 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 listopada 1965 r.

w sprawie zasad premiowania pracowników państwowych przedsiębiorstw przemysłowych za racjonalne i oszczędne użytkowanie energii elektrycznej.

W celu dostosowania zasad premiowania pracowników państwowych przedsiębiorstw przemysłowych za racjonalne i oszczędne użytkowanie energii elektrycznej do obecnych warunków przedsiębiorstw i potrzeb gospodarki narodowej Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. W państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych, w których w ramach planowania zatwierdzone są wskaźniki jednostkowego zużycia energii elektrycznej i które posiadają niezbędną do ich kontroli aparaturę pomiarową (zużycie energii elektrycznej i wytworzonego produktu), zezwala się dyrektorom (kierownikom) przedsiębiorstw na wprowadzenie w porozumieniu z radami robotniczymi i radami zakładowymi premiowania za racjonalne i oszczędne użytkowanie energii elektrycznej.

2. Premiowaniem, o którym mowa w ust. 1, mogą być objęci wyłącznie pracownicy obsługujący i bezpośrednio nadzorujący energochłonne urządzenia produkcyjne oraz pracownicy zakładowych służb energetycznych.

§ 2. Przedsiębiorstwami w rozumieniu uchwały są państwowe przedsiębiorstwa (zakłady) przemysłowe, z wyjątkiem elektrowni (elektrociepłowni).

§ 3. 1. Premie indywidualne, wypłacane na podstawie niniejszej uchwały, łącznie z innymi premiami i nagrodami wypłacanymi poza planowanym funduszem płac (z wyjątkiem premii i nagród z funduszu zakładowego, z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego, za racjonalizację i wynalazczość, za przyrost produkcji eksportowej w zakładach przemysłu maszynowego, za współzawodnictwo pracy) nie mogą przekroczyć trzymiesięcznej płacy zasadniczej w stosunku rocznym.

2. Wypłaty premii, o których mowa w ust. 1, powinny być ujmowane listami płac w oparciu o instrukcje wydane przez Ministra Finansów.

§ 4. 1. W przedsiębiorstwach, w których wprowadzone zostanie premiowanie, tworzy się fundusz premiowy, na który przeznacza się od 5 do 12 groszy od każdej zaoszczęd-